

Ker je urednik listov sredi tega meseca odpotoval v sveto deželo, sprejel je začasno uredništvo

*dr. Ivan Janežič,
profesor bogoslovja.*

Nekdanji Francozi o Rusih.

V Lyonu je prišel na svetlo l. 1681. naučni slovník »Le grand dictionnaire historique«, ki piše o takratnih Rusih tako:

»Rusko je izmed največjih držav Evropskih. Tataři so ravnali z Rusi jako zaničljivo v preteklih stoletjih. Ruski knez iz Moskve je moral plačevati davke in razven tega je moral stopiti s konja ali z voza pred tatarskim poslancom, podariti mu skledo mleka, in kar je še čudnejše, moral je polizati mleko, kolikor se ga je razlilo slučajno po konjski grivi; moral je stati razoglav, ko je Tatar sedel. Pravijo, da so Rusi tako izurjeni strelci, da streljajo zveri v smreček, da ne prestrelé in ne preluknjajo kože. Rusi so sploh jako krepke postave, in njih plemenitaši se radi prikazujejo z velikimi trebuhi, debelost jim je znamenje plemenitosti. Radi nosijo dolge brade, če tudi nosijo jako kratke lase. Ne nosijo klobukov, ampak samo kape. Nezaupljivi so, izdajni in tako neusmiljeni, da celó rabeljska služba ni sramotna med njimi. Za kupčijo so dosti prebrisani, pa goljufija se ne kaznuje pri njih, ker jo imajo za prebrisanost. Jako so vajeni mraza in vročine, nič jim ne škoduje. Taki zgubidani so, da se vidi, kakor da jim je lenoba prirojena. Od tod pride, da je pijančevanje tako splošno med njimi, da je malo ljudij, ki bi bili trezni; pijó, da hočejo počiti. Svoje dni so se bili poprijeli tobaka tako čez mero in primero,

da jim je bil prepovedan l. 1634. jako ostro; tobakarji so bili tepeni z biči, in nosnice so kalali tistim, ki so ga smrkali. In vendar ga še uživajo, če tudi le na skrivaj. Ne kadijo pa iz pip, ampak iz volovskih rogov, ki imajo v sredi luknjo z majhno leseno posodico, kamor devljejo tobak. Sploh so tako neuljudni med seboj, da se nam ni treba čuditi, če so tako goveji tudi tujcem. Nečimernost in ošabnost je njih navadni delež: Zaničujejo ves svet in si domišljajo, da ga ni naroda, ki bi se jim mogel primerjati. Sicer pa so zadovoljni z majhnim, in kakor so vzrejeni v veliki ostrosti, trošijo le malo; ležé na tleh ali na klopéh. Jako so nagneni k tatvini, vendar ne morejo streči nagnju svojemu, ker je kraja hudodelstvo, ki se ostro kaznuje v njih deželi. Kratkčasijo se s tem, da se bijejo s pestmi ali s palicami, ali da tekajo po ledu po zimi. Njih plesi so smešni in celó tako okorni, da lahko rečemo, da medvedje, ki jih izučé za ples, lepše plešejo od njih.

Njih glavar se imenuje veliki knez ali car, kar pomenja kralj ali cesar. Ima jako velike dohodke. Prilastuje si vse imetje tistih, ki umró brez otrok. Pravijo, da jemlje bogatinom, ki mu ne morejo služiti ali v vojski ali kje drugje, po nekoliko imetja, ki ga ohrani za se ali pa dá kakemu uradniku. Moč carjeva je velika. On je gospodar življenja in imetja vseh podanikov, ki sami pri-